

nes, det er relevant, at muligheden er der, men kun undtagelsesvis. Og det står meget klokkel klart i teksten, så jeg kan ikke forstå, at Enhedslisten gør så stort et problem ud af det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

De to forslag opretter et akkrediteringsråd, der skal godkende eller ikke godkende videregående uddannelser på videnskabsministerens, undervisningsministerens og kulturministerens område. Forslagene er en del af udmøntningen af globaliseringspuljen og skal sikre, at uddannelserne lever op til internationale standarder, samt at uddannelserne modsvarer et behov på det danske arbejdsmarked, og at uddannelserne vurderes uafhængigt.

Danmark har som bekendt tiltrådt Bologna-processen, og oprettelsen af rådet skal også ses i lyset af denne proces.

Nu er det ikke en idé, der er groet i Dansk Folkepartis have, og man kan med rimelighed stille spørgsmålet: Hvor internationale skal vi være? Og er internationaliseringsprocessen en kvalitet i sig selv?

Det mener jeg ikke den er, og derfor synes jeg også, at det er glædeligt, at man ikke lægger op til total uafhængighed, som flere af bolognafundamentalisterne har ønsket i forskellige avisclip. Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at der stadig væk er et overordnet politisk ansvar, både hvad angår uddannelserne, og hvad angår økonomien i de forskellige videregående uddannelser.

Som udgangspunktet er det på videnskabsministerens område Akkrediteringsrådet, som godkender uddannelserne, men ministeren kan nedlægge veto, såfremt det bliver nødvendigt. Det ligger fint i tråd med, at universiteterne i modsætning til de videregående uddannelser på Undervisningsministeriets område har en høj grad af selvstændighed. På kultur- og undervisningsområdet ligger den endelige beslutning hos ministeren, og denne skal på baggrund af en anbefaling fra Akkrediteringsrådet godkende uddannelserne.

I Dansk Folkeparti er vi af den opfattelse – tingene taget i betragtning – at der er tale om en fin balancegang i initiativerne, og vi lægger især vægt på, at det politiske ansvar, som det klart fremgår, stadig væk er intakt. Og hvis det bety-

der, at Danmark ikke lever helt op til Bologna-processen, overlever Danmark nok også det.

Det vigtigste er naturligvis kvaliteten i uddannelserne, og at arbejdsmarkedet kan modtage de studerende fra universiteterne og de øvrige videregående uddannelser. Det er også relevant, at vi forhåbentlig i fremtiden bevæger os væk fra, at en eller anden minister, som tilfældigt er valgt i et givet område, uhensigtsmæssigt kan tilgodese dette område med nye uddannelser, da det alt andet lige vil blive vanskeliggjort, når vi opretter et akkrediteringsråd, som uafhængigt af politiske interesser skal evaluere og vurdere uddannelsernes relevans.

Så vi kan både støtte det ene og det andet lovforslag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu blev ordet undtagelsesvis jo fremhævet i forhold til ministerens kattelerm lige før. Jeg vil bare spørge hr. Martin Henriksen, om han mener, at undtagelsesvis betyder, at ministeren ikke har mulighed for at benytte sig af den her kattelerm alle de gange, han mener, det er relevant og nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Vi tror sådan set på, at ministeren godt kan vurdere, hvornår det er relevant og nødvendigt at bruge den her kattelerm. Man kunne da godt forestille sig en situation – man kan forestille sig mange ting – hvor der blev oprettet en lang række uddannelser i Danmark, der reelt ikke var behov for. Og derfor er det da rimeligt nok, at en minister så kan sige, at de uddannelser er der ikke behov for af hensyn til samfundsøkonomien og udviklingen generelt i forhold til arbejdsmarkedet og så nedlægge veto.

Men det er også vigtigt at skelne imellem, at der er forskel på, hvordan det fungerer på videnskabsministerens område og så eksempelvis på undervisningsministerens område.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget glad for den præcisering af, hvilken enighed der eksisterer mellem forligspartierne i tolkningen af ordet undtagelsesvis. Og så skal jeg bare spørge hr. Martin Henriksen om en ting mere: Når nu man har valgt den model, som man vel kan sige er en delvis uafhængighed af